

## اهمیت داشتن پیشکسوت روحانی

ایمان به عیسی مسیح یعنی آشنا شدن با خداوند ازلی و پر محبت. وقتی با عیسی مسیح آشنا می‌شویم می‌توانیم همه‌ی نگرانی‌های خود را به او بسپاریم، ولی این بدان معنا نیست که اگر امروز به مسیح ایمان بیاوریم، همه چیز به صورت آنی درست می‌شود و مشکلات از سر راهمان برداشته می‌شوند. ایمان به مسیح بدین معناست که باید در تمام مراحل زندگی به او تکیه کنیم، اما مشکل اینجاست که هیچ کدام از ما نمی‌توانیم به طور صد درصد به خداوند اطمینان کنیم و خودمان را به دستانش بسپاریم تا آنطور که در اراده‌اش است ما را هدایت کند. ما با تکیه بر قدرت خودمان تصمیمات متعددی می‌گیریم و برخی مواقع هم متوجه می‌شویم که تصمیم اشتباهی گرفته‌ایم، و به خاطر همان تصمیم نادرست هم با مشکلات گوناگونی مواجه می‌شویم. البته شاید برخی هم اینگونه ادعا کنند که اکثر تصمیماتی که اتخاذ نموده اند درست بوده و هیچ مشکلی را برای آنها بوجود نیاورده است. البته باید بدانیم در بیشتر موارد خداوند شخصاً وارد عمل می‌شود و تصمیم نادرست ما را به گونه‌ای هدایت می‌کند که در نهایت منجر به جلال نام خودش گردد.

یکی از مسائلی که در کتاب مقدس بدان پرداخته شده و هر ایماندار با اجرای آن قادر به رشد در ایمانش خواهد بود، داشتن یک پیشکسوت یا منتور<sup>۱</sup> روحانی است. داشتن منتور روحانی می‌تواند به ما کمک کند تا بتوانیم هر روزه با دریافت مشاوره‌های روحانی و اجرای آنها، به شباهت عیسی مسیح در آیم و عطر خوش معرفت او را به مشام دیگران برسانیم. این فرمول به شکلهای گوناگونی در کتاب مقدس به چشم می‌خورد. برای درک این موضوع نگاهی به رساله‌ی تیتس می‌اندازیم.

تیتس یکی از شاگردان پولس رسول بود که پولس او را فرزند، برادر و همکار خود خطاب می‌کند. با مطالعه‌ی رساله به تیتس در می‌یابیم که پولس رسول او را به جزیره‌ای به نام کریت<sup>۲</sup> در یونان می‌فرستد و برخی وظایف را به او می‌سپارد. یکی از این وظایف، سفر به نقاط مختلف و انتخاب و دستگذاری شبانان و شماسان برای رهبری کلیسا بود.

این رساله به دو قسمت تعلیم صحیح و عمل نیکو تقسیم بندی می‌شود. عملی که کتاب مقدس آن را نیکو می‌خواند، از تعلیم صحیح کتاب مقدسی سرچشمه می‌گیرد نه از تعریفی که ما از خوب بودن یک عمل داریم. کتاب مقدس باید شاخص رفتاری هر ایماندار باشد و هر ایماندار با تحصیل کردن آن قادر به بکارگیری این شاخص در رفتار روزمره خود خواهد بود. بنابراین ما نیاز به فردی داریم که این شاخص‌ها را به خوبی بشناسد و آنها را به ما تعلیم دهد تا با انجام آنها بتوانیم عمل نیکو را به انجام برسانیم.

شرایط روحانی افراد به صورت کلی به چهار بخش اصلی تقسیم می‌شود. گروه اول افرادی هستند که به تازگی ایمان آورده‌اند و به اصطلاح آنها را نوزاد یا شیرخواره در روحانیت می‌نامند که باید به آنها کمک کرد تا در ایمانشان رشد کنند. گروه دوم

---

<sup>1</sup> Mentor

<sup>2</sup> Crete

شامل افرادی می‌شود که از نوایمانی بیرون آمده و اندکی با تعالیم کتاب مقدس آشنایی پیدا کرده‌اند. به این دسته از افراد کودکان روحانی گفته می‌شود. در واقع آنها قادر به انجام برخی کارهای کوچک و جزئی می‌باشند ولی برای حل مشکلات بزرگ، نیاز به کمک فرد دیگری دارند. گروه سوم را نوجوانان روحانی می‌خوانند. این افراد از نظر ایمان در جایگاهی قرار گرفته‌اند که می‌توانیم مسئولیت انجام کاری را به آنها واگذاریم اما این امکان وجود دارد که حتی نوجوانان روحانی هم تصمیمات نادرستی اتخاذ نمایند. لازم به ذکر است که در هر سه بخش ذکر شده، افراد به طور صد در صد نیاز به کمک شخص دیگری دارند تا آنها را از لحاظ روحانی رشد دهد و به مرحله‌ی آخر در روحانیت برساند. به آنهایی که از سه مرحله‌ی ذکر شده با موفقیت عبور کرده و به مرحله‌ی چهارم رسیده‌اند، پدران و مادران روحانی گفته می‌شود. آنهایی که در این مرحله قرار دارند قادر به شاگرد سازی دیگران و کمک به ایجاد رشد روحانی در آنها خواهند بود.

بنجامین فرانکلین می‌گوید: به من بگویید فراموش می‌کنم، تعلیم دهید شاید به خاطر بسپارم، اما به من کاری را بسپارید یاد خواهیم گرفت.

پروسه‌ی یادگیری بشر همیشه با کسب تجربه‌های تلخ و شیرین همراه بوده است. تک تک ما در زندگی شخصیمان با اینگونه موقعیتهای و تجربیات مواجه شده‌ایم. خداوند در کلام خود ما را گنجینه‌های خودش می‌خواند اما مشکل اینجاست که خودمان حاضر به دیدن درونمان نیستیم و نمی‌خواهیم ببینیم که خداوند چه چیزهایی را به ما داده که می‌توانیم از آنها برای رشد دیگران استفاده کنیم. از نظر کتاب مقدس در اختیار قرار دادن تجربیات به دیگران به هیچ وجه نیاز به تعلیم ندارد. افراد کم تجربه دائماً به دنبال انجام کارهایی می‌باشند که ممکن است به ضررشان تمام شود و این مسن‌ترها هستند که باید آنها را از خطرات احتمالی که ممکن است برایشان پیش آید با خبر سازند. پولس رسول در رساله به تیطس 2: 3 می‌گوید:

### **همچنین زنان پیر، در سیرت متقی باشند و نه غیبت گو و نه بنده‌ی شراب زیاده بلکه معلمات تعلیم نیکو**

پولس در اینجا به این اشاره می‌کند که مسن‌ترها به جوانترها بیاموزند که از غیبت دوری کنند. ایمانداران باید از آنچه خداوند در درونشان قرار داده برای جلال نام خداوند استفاده کنند. عیسی مسیح از موضوعاتی که به نظر خودمان بسیار منفی می‌آید به صورت مثبت استفاده می‌کند و به همین خاطر است که پولس در رساله‌ی دوم قرنتیان می‌گوید خداوند از ضعف‌هایمان برای جلال نام خودش استفاده می‌کند.

اگر خداوند ما را از نو متولد ساخته است، بی‌شک برای ما هدفی را در نظر دارد. بنابراین اگر به دنبال ثمر دادن در ایمانمان هستیم باید شخصی را داشته باشیم که به ما شاخص‌های رفتاری کتاب مقدس را بیاموزد. بارها در کتاب مقدس به این اشاره شده است

---

<sup>3</sup> Benjamin Franklin

که تعلیم صحیح، اعمال نیکو را به همراه می‌آورد. تعلیم صحیح قادر به تغییر سبک زندگی هر ایماندار خواهد بود. تعلیم تنها زمانی فراهم می‌گردد که شخصی را به عنوان منتور خودمان انتخاب کنیم.

اگر تصمیم به انتخاب یک پیشکسوت روحانی دارید باید موارد زیر را درمورد او مد نظر قرار دهید. این شخص باید:

1- در ایمان خود رشد کرده و به مرحله‌ای رسیده باشد که بتواند شما را تعلیم دهد.

2- از نظر شخصیتی، فرد بالغی باشد.

3- نسبت به همسر خود وفادار باشد.

4- به خوبی کتاب مقدس را بشناسد.

5- قادر به انتقال صحیح دانش کتاب مقدسی خود باشد.

6- فردی باشد که از دنیا دوستی دوری کند.

7- در موقعیت‌های مختلف قادر به کنترل خود باشد.

بنابراین اگر به دنبال رشد روحانی هستید از همین امروز فردی را به عنوان منتور خود انتخاب کنید تا با دست گذاشتن بر روی نقاط قوت و ضعف‌تان و همچنین تعلیم آموزه‌های کتاب مقدسی، شما را در پروسه رشد روحانی یاری دهد و باعث به ثمر نشستن شما گردد. اما به یاد داشته باشید که همگی ما گنجینه‌هایی از تجربیات تلخ و شیرین را به همراه داریم پس با به اشتراک گذاشتن آنها با دیگران از آسیب دیدن اطرافیان خود جلوگیری کنیم تا همگی بتوانیم در اتحاد به رشد روحانی برسیم و نام خداوندمان عیسی مسیح را جلال دهیم.

آمین

انستیتو کتاب مقدس پارسیان pbi.life